Ніч була ясна, я стежками біг.
Стопи опікав кам'яний моріг.

Линула зоря на круті плаї,
Як метелика, я впіймав її.

Під вікном твоїм я відкрив кулак,
Показав зорю, мов червоний мак.

Та не вийшла ти, тільки у вікні
Стала й знак дала — геть іти мені.

Я назад помчав темним путівцем,
Біжучи крізь ніч, плакав я тихцем.

Я в руці стислав, наче бите скло,
Мертвої зорі неживе крило

Ніч була ясна, я відкрив кулак,
Ах, моя рука — мов червоний мак.